

Arkkist. O. 109/2.5.2008

VIITASAARI 50 Rakaja Pohjoinen

Kivikautisen asuinpaikan
koekaivaus

Simo Vanhatalo 1999

KAIVAUSKERTOMUS

Kohteen nimi: Rakaja Pohjoinen
 Muinaisjäänöslaji: kivikautinen asuinpaikka
 Inventointinumbero: 50

Lääni: Länsi-Suomen lääni
 Kunta, kunnanumbero: Viitasaari, 931
 Kylä, kylänumbero: Kolima, 010
 Tila, rek.no: -, 08:034
 Kiinteistötunnus: 931-010-0008-0034
 Maanomistaja: Markku Pasanen
 Katuosoite: Pasalantie 470
 Postinumbero, -toimipaikka: 44610 Kärnä

Gt-kartta: 8
 Peruskartta: 331207 Pasala

Peruskoordinaatit: X: 701148 ±10m
 Y: 344637 ±10m
 Z: 113-117 m mpy

Rahoittaja: Museovirasto, koekaivausryhmä
 Tutkimusaika: 9.8.1999-11.8.1999
 Tutkimustapa: koekaivaus, koekuopat
 Tutkimusala / kaivausala: 10000 m²/ 20 m²

Kaivauksenjohtaja: Simo Vanhatalo, HuK
 Piirtäjä: Vesa Laulumaa, FK
 Tutkimusavustaja: Jukka Kylli, fil.yo
 Kaivajat: 6, kaupungin järjestämiä

Kaivauslöydöt: KM 31963:1-74, diar. 21.01.2000

Valokuvat: 113883-113901, luettelo s. 5, kuvat 1-19 s. 12 - 15
 Diat: 42231-42244, luettelo s. 6

Gt-karttaote: GT 8, pain. 1996, s. 7
 Peruskarttaote: PK 331207 Pasala, pain. 1992, s. 8
 Kartat: Yleiskartta 1:10000, A4, s. 9
 Yleiskartta 1:5000, A4, s. 10
 Pintavaaaituslinja 1:100/1:500, A4, s. 11

Liitteet: Koekuoppien havainnot ja korkeuslukutietoja, s. 16

Aikaisemmat kaivaukset: -
 inventoinnit: T. Jussila inv. 1997: kohteet 50, Rakaja Pohjoinen 1, 2, 3 (nyk. A, B, C, mj-rekisterissä yhtenä kohteena)
 tarkastukset: -
 muut tutkimukset: -
 muut tiedot: ks. T. Jussilan v. 1997 inventoinnin kohdelista (inventointikertomus on toimittamatta)
 löydöt: KM 30394:1- , (T. Jussila 1997)

Lähistön muinaisjäänökset: Viitasaari 51 Rakaja Keski (ks. T. Jussila; inv. 1997 ja S. Vanhatalo; koekaiv. 1999), Viitasaari Pasala Kolimajärvi Rakajasaari; kulttipaikka, kerrotaan haudatun ruttoon kuolleet.)

Lähistön löydöt: KM 30395 Viitasaari 51 Rakaja Keski, T. Jussila 1997
 KM 31964 Viitasaari 51 Rakaja Keski, S. Vanhatalo 1999

TUTKIMUSPERUSTE

Kivikautisen asuinpaikan laajuuden määrittäminen rantakaavoituksen ja mahdollisten tulevien kesämökkien rakentamisen varalta.

KOHTIEN SIJAINTI JA KUVAUS

Kohde sijaitsee Viitasaaren kirkosta 14.5 km pohjoiskoilliseen, Rakajan saaren pohjoiskärjessä, Koliman-järven länsirannalla. Tutkittava alue sijaitsee Rakajan pohjoiskärjen pienen hiekkakuopan ja rannan välisellä loivahkolla rinteellä (ks. kuvat 1-13). Saaren länsireunassa on korkea ja jyrkkä rantatörmä. Pohjoisrannassa on törmä on vain 1.5 m korkea, mutta on alttiina veden ja jäämassojen kulutukselle. Maastossa näkyy useita muinaisia länsi-itä -suuntaisia rantavalleja ja rantavoimien liikuttamia yksittäisiä maakiviä noin 10-20 m välein. Pohjoiskärjen itäosassa on kivikkoisen niemkeen, jonka kohdalla selkeät rantaterassit häviävät näkyvistä.

Näiden muinaisten rantamuodostelmien ajoittaminen on vaikeaa, koska Kolimalla on oma, poikkeuksellinen historia, esimerkiksi Koliman eteläosa on tulvinut voimakkaasti ja Muinais-Päijänteen pohjoiseen laskeva uoma on sijainnut Rakajan länsipuolen Rakajansalmessa. Muinais-Koliman kuroutumisraja (noin 8300 vuotta sitten) on Olli Ristanien muinaisrantatutkimusten (v. 1985 ja 1989) mukaan noin 105 m mpy eli noin 6 metriä nykyisen tason alapuolella. Muinais-Päijänteen (6000 vs.) "teoreettinen" rantatörmä on noin 114 m mpy eli kahden pohjoisimman koekuoppalinjojen kohdalla (ks. yleiskartta ja pintavaaituslinja-kaavio). Koliman kaakkoispään Makkaralahden pohjasta, noin 2 m syvyydeltä nostetusta mäntykannosta on C14-ajoitus 2910 BP. Näiden muinaisrantahavaintojen, lähihistorian aikana olleiden tulvien ja mm. Kärnäkosken perkauksien vaikutukset (v. 1864) tekevät alueen muinaisten asuinpaikkojen rantasidonnaisen ajoitus-kronologian monimutkaiseksi.

Alueen itäosan läpi kulkee ajopolku vanhalle, syvälle hiekkakuopalle, jota ei ole kasvillisuuden perusteella käytetty moniin vuosiin. Alueen pohjoisosan alavalla tasanteella oli muutamia pyöreähköjä kuoppia (halk. 1-1.3 m), joita kairatessa löydettiin hiiltä ja syvätkö soikea "painanne". Alueen länsireunassa oli 1x2 m suuruinen ja 0.7 m syvä suorakulmainen hautamainen kaivanto (ks. kuva 19).

Alueen alavimmilla paikoilla kasvaa sekametsää ja ylempänä rinteessä se muuttuu taiseiseksi mäntykankaaksi. Pohjoinen rantavyöhyke on hyvin epätasaista, soistuvaa maata.

KAIVAUSMENETELMÄT

Tutkimusalueelle kaivettiin 20 kpl 1x1 m suuruista koekuoppaa, etelä-pohjois-suuntaisen koordinaatiston mukaan (Np). Koekuoppien sijoittamiseen vaikuttivat vuoden 1997 inventoinnin löytöpaikkatiedot ja muinaisasutukselle sopivat maastokohdat. Koekuoppien etäisyydet vaihtelivat toisistaan 20-30 m löytöhavaintojen (ks. yleiskartat). Löytökerroksien paksuus oli keskimäärin 5 cm.

Kaivausvälineinä käytettiin lapioita turpeen poistossa ja lastoja hiekkakerroksia kaivettaessa. Koekaivausalueista ja sen ympäristöstä laadittiin kenttäyleiskartta mittakaavaan 1:1000. Lopullisen yleiskartan pohjana käytettiin peruskarttaa 1:10000. Korkeusluku siirrettiin Kolima-järven tarkistetusta pinnasta. Kaikki kaivausten vaaitusluvut muunnettiin absoluuttisiksi korkeusluvuiksi (m mpy). Pintavaaituslinja asetettiin koekuopasta 5 suuntaan 172 gon muinaisia rantavalleja leikkaavaksi ja mittausväli oli 1 m.

Koekuopista ei piirretty tasokarttoja, koska niissä ei näkynyt mitään selkeitä kivikautisia asuinpaikkakerrostumia. Tutkimusalueelta otettiin 19 mustavalkovalokuvaa ja 14 diakuvaa. Kaivausten lopussa koekuopat peitettiin. Lähistön avoimet maanpinnat, hiekkakuopan reunat ja polkujen pinnat tarkastettiin.

KAIVAUSHAVAINNOT

Rakajansaaren pohjoiskärjessä oli havaittavissa useita, ehkä 3 rantaterassia. Nykyinen rantatörmä on erittäin jyrkkä, 2-2.5 m korkea, voimakkaasti rantaerosion kuluttama. Tämän yläpuolella sijaitti rantaterassi (113.5-114.5 m), joka sisälsi lähinnä kivikauden loppuun ajoittuvia löytöjä.

Koekuopasta 2 löytyi noin 10 cm turpeen alapuolelta, vaaleanruskeasta hiekkakerroksesta runsaasti hiiltyneiden puiden kappaleita (ks. kuvat 14-16) sekä niiden lisäksi asbestisekoitteista keramiikkaa ja 1 kampakeraaminen saviastianpala. Hiiltyneet puut ovat joko resenttejä myöhäisen tulvan alle jääneiden rakennuksen lattiarakenteen osia tai ne voivat olla peräisin esihistoriallisesta rakennuksesta. Metsäpalon aiheuttama ilmiö tuskin on kyseessä. Lisätietoa saadaan puujäänteiden C14-ajoituksen avulla.

Koekuopan 7 ympärillä oli soikea "painanne" tai kuoppa. Koekuopasta löytyi muutama kvartsi-iskos ja palaneen luun siru. Maaperä oli ruskeaa ja karkeaa harmaanruskeaa hiekkaa. "Painanteen" muodostumisen syy tai käyttötarkoitus ei selvinnyt koekuopan profiileissa.

Koekuopan 9 pohjois- ja länsiprofiileissa oli näkyvissä likamaata ja muutamia nokimuruja (ks. kuvat 17-18). Länsiprofiilin likamaaläikän läpimitta oli noin 20 cm. Nämä olivat ainoat selvät likamaahavainnot koko tutkimusalueella. Kynsitaltta löytyi 25 cm:n syvyydestä (z:114.16).

Koekuopan 5 kaakkoisnurkassa oli 40x25x10 cm kokoinen laakea kivi. Tällaista kiveä on voitu käyttää kiviesineiden valmistuksessa alasinäköisenä.

Koekuopassa 10 oli hienoa, tuhkaista vaaleanruskeaa ja kellertävänruskeaa hiekkaa, dyynihiekan tai lentohiekan tyyppistä. Koekuopasta löytyi vain yksi kvartsi-iskos.

Koekuopan 4 turvekerroksen alla oli hiilimuruja, jotka viittaisivat metsäpaloön.

LÖYDÖT JA LÖYTÖMÄÄRÄT

Koekaivauslöydöissä oli eniten kvartsi-iskoksia, joiden laatu vaihteli lasinkirkaasta rakeiseen. Esineisiin kelpaavan kvartsin osuus jäi kuitenkin pieneksi.

Kiviesineistö oli määrältään pieni, mutta siihen kuului erikoisempia löytöjä, kuten soikea liuskeriipuksen katkelma (:19, paino 5 g) ja kynsitaltta (:44, paino 5 g), joka on tehty liuske-esineen katkelmasta. Kiviesineen katkelmien raaka-aineena on käytetty tummanharmaata sädekiviliusketta (esim. :69).

Saviastian paloja löytyi vain 5 kpl, joiden yhteispaino oli 22 g. Koekuopasta 2 löytyneessä palassa (:10, paino 9 g) oli koristeena pieniä soikeita painanteita, myös reunan päällä. Reuna oli lohjennut sisäpuolelta ja sekoitteena on käytetty asbestia. Samasta koekuopasta löytyi myös heikoin kampakeraaminen koristeltu pala, jonka sekoite oli karkeaa kivimurskaa. Koekuopassa oli hiiltyneiden puiden jäänteitä, joista otettiin C14-näyte, jonka avulla selviää kuuluuko puurakenteet ja löydöt samaan aikakautteen. (=HEL-4404 4370±80BP)

Löytökorkeuksista noin 94 % sijoittuivat 113.0-114.0 m, korkein löytökorkeus oli 116.90 m.

LÖYTÖMÄÄRÄT (koekuoppa- ja irtolöydöt yhteensä)

LAJI	KPL	PAINO
Kynsitaltta (katkelma)	1	3
Kiviesineen katkelmia	1	2
Kivilaji-iskoksia	2	16
Kvartsi-iskoksia	169	432
Kvartsiesineitä	1	20
Kvartsikaapimia	2	6
Kvartsiytimiä	3	24
Liuskeriipuksen katkelma	1	5
Palanutta luuta	45	17
Saviastian paloja	2	10
Saviastian reunapaloja	3	12
YHTEENSÄ	230	547 g

YHTEENVETO

Rakajan saaren pohjoiskärjessä on jäänteitä kivikauden lopulle ajoittuvasta asuinpaikasta. Alueelle tehdyistä koekuopista ei kuitenkaan löytynyt ehjiä tulisijoja eikä selkeitä kulttuurimaakerrostumia. Koekuopan 2 hiekkakerroksella alla olleista hiiltyneistä puunjäänteistä otettu C14-näytteen avulla saadaan lisätietoa milloin paikalla on oleskeltu ja mahdollisesti asbestisekoitteisten saviastian palojen ikä. Ympäristön maaperähavainnot viittaavat siihen, että alueen muinaiset asuinpaikkakerrostumat ovat joutuneet usein voimakkaiden rantavoimien vaikutusten alaisiksi. Ilmiön tarkempi selvittäminen olisi vaatinut pitkien koeojien kaivamista, mutta ajanpuutteen vuoksi se ei ollut mahdollista. Kivikautisen asuinpaikan sekoittuneet jäännökset sijaitsevat alueen länsi-itä -suuntaisella rantatasanteella, 113-114 m korkeudella (merenpinnasta).

Löytöaineistossa oli saviastian paloja vain muutamia, mutta asbestisekoitteiset palat voidaan määrittää Pöljän keramiikaksi. Yhdessä palassa oli heikkoja kampaleimoja, mutta on vaikea todeta, viittaako tämä koristelu keraamiseen aikaan vai sitä myöhempiin kausiin. Kiviesineistössä oli harvinaisempia esineitä, mm. liuskeriipuksen katkelma ja kynsitaltta.

Alueen rakentamis- tai maankäyttöpaineita ei toistaiseksi ole, mutta, jos niitä suunnitellaan, on myös varauduttava paikan tarkempaan tutkimukseen. Kolima-järven muinaisten rantavaiheiden ja siihen liittyvän esihistoriallisen asutuksen selvittämiseksi olisi tarpeellista tutkia myös Rakajan saaren muita kivikautisia asuinpaikkoja.

Helsinki 18.04.2000

Simo Vanhatalo

Simo Vanhatalo, HuK

VALOKUVALUETTELO

VIITASAARI 50 Rakaja Pohjoinen

kuvaaja: Simo Vanhatalo 1999
negatiivikoko: 6x6

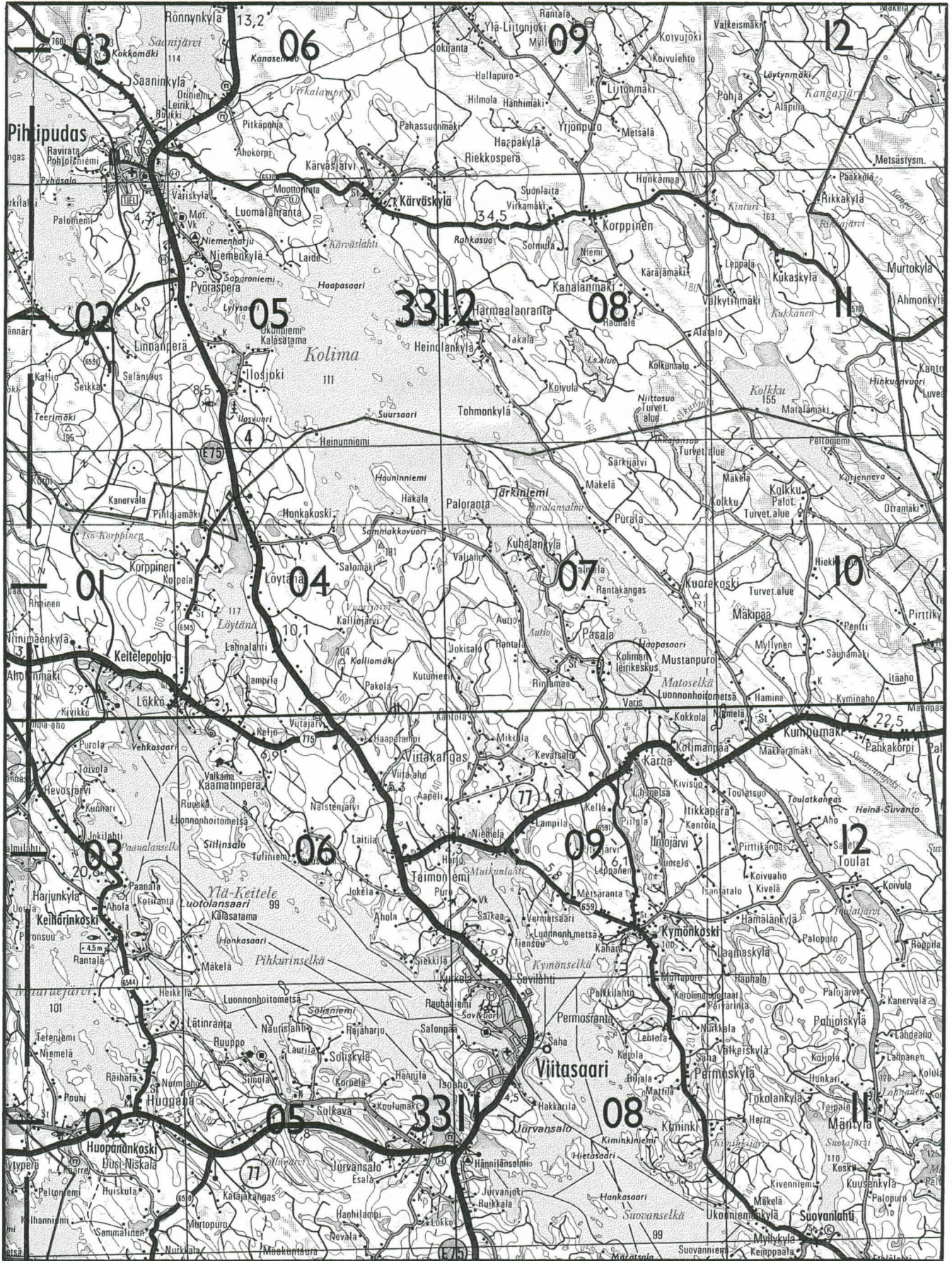
- F.113883 / K.1 Tutkimusalueen pohjoisosaa, taustalla Kolima-järvi, kuvattu etelästä.
- F.113884 / K.2 Tutkimusalueen pohjoisosaa, etualalla koekuoppa 11, kuvattu lounaasta.
- F.113885 / K.3 Tutkimusalueen itäosaa, kuvattu länsiluoteesta.
- F.113886 / K.4 Tutkimusalueen kaakkoisosaa, kuvattu luoteesta.
- F.113887 / K.5 Tutkimusalueen eteläosaa ja taustalla hiekkakuoppa, kuvattu pohjoisluoteesta.
- F.113888 / K.6 Tutkimusalueen eteläosaa ja taustalla hiekkakuoppa, kuvattu pohjoiskoillisesta.
- F.113889 / K.7 Tutkimusalueen lounaisosaa ja koekuoppa 11, taustalla Kolima-järvi, kuvattu koillisesta.
- F.113890 / K.8 Tutkimusalueen länsiosaa, taustalla Kolima-järvi, kuvattu idästä.
- F.113891 / K.9 Tutkimusalueen länsiosaa ja koekuoppa 10, taustalla Kolima-järvi, kuvattu itäkaakosta.
- F.113892 / K.10 Tutkimusalueen lounaisosaa, taustalla Kolima-järvi, kuvattu eteläkaakosta.
- F.113893 / K.11 Tutkimusalueen itäosaa, kuvattu itäkoillisesta.
- F.113894 / K.12 Tutkimusalueen itäosaa, kuvattu idästä.
- F.113895 / K.13 Tutkimusalueen itäosaa, oikealla Kolima-järvi, kuvattu itäkaakosta.
- F.113896 / K.14 Koekuopan 2 koillisnurkassa oli hiiltynyttä puuta, kuvattu länsilounaasta.
- F.113897 / K.15 Koekuopan 2 koillisnurkassa oli hiiltynyttä puuta, kuvattu etelästä.
- F.113898 / K.16 Koekuopan 2 koillisnurkassa oli hiiltynyttä puuta, kuvattu idästä.
- F.113899 / K.17 Koekuopan 9 pohjois- ja länsiprofiilissa oli noin 20 cm:n paksuinen likamaakerros, kuvattu etelästä.
- F.113900 / K.18 Koekuopan 9 pohjois- ja länsiprofiilissa oli noin 20 cm:n paksuinen likamaakerros, kuvattu idästä.
- F.113901 / K.19 Tutkimusalueen lounaisosan rantatörmässä oli hautamainen kivantto, kuvattu idästä.

DIALUETTELO

VIITASAARI 50 Rakaja Pohjoinen

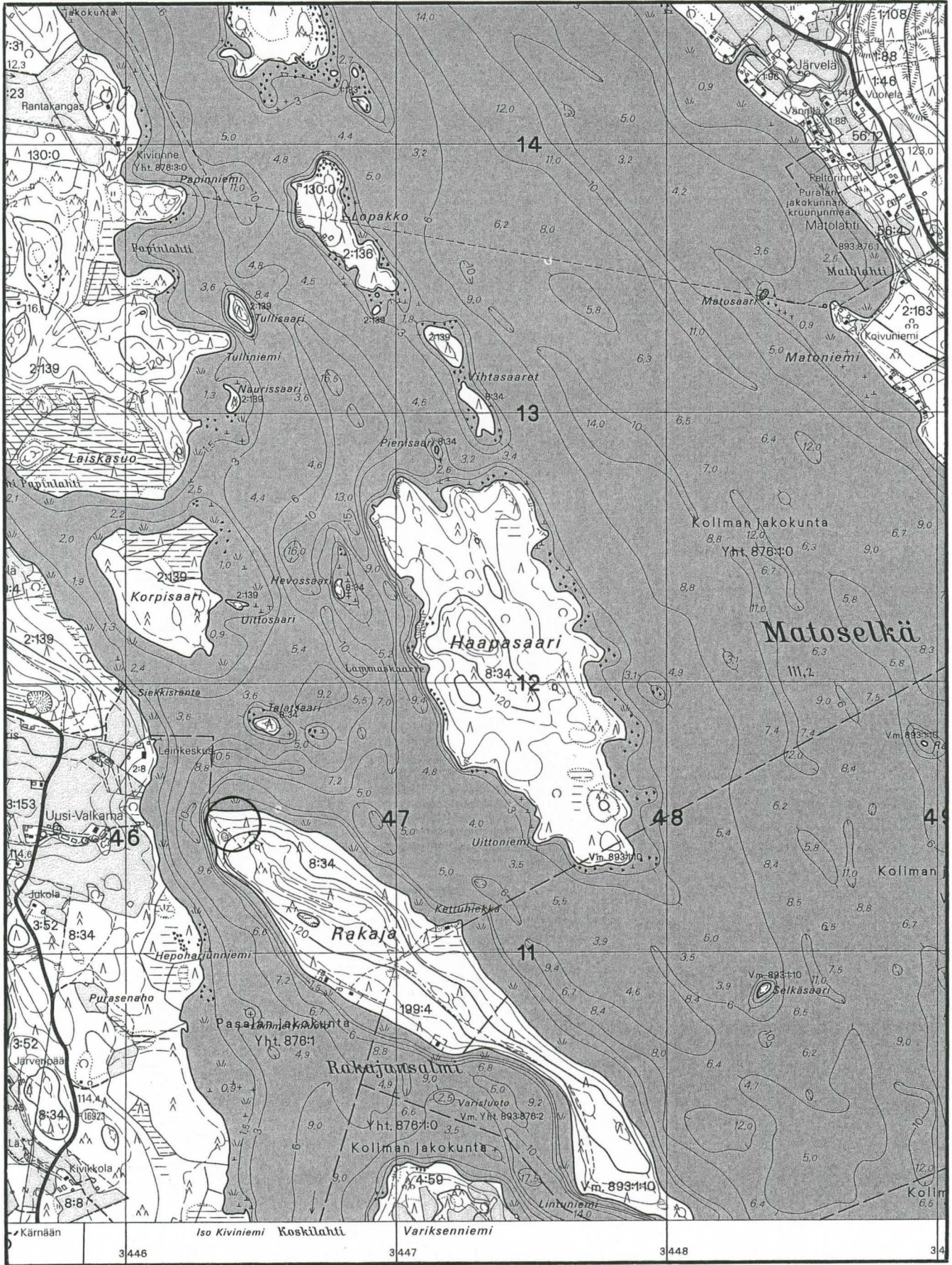
kuvaaja: Simo Vanhatalo 1999
filmikoko: 24x36

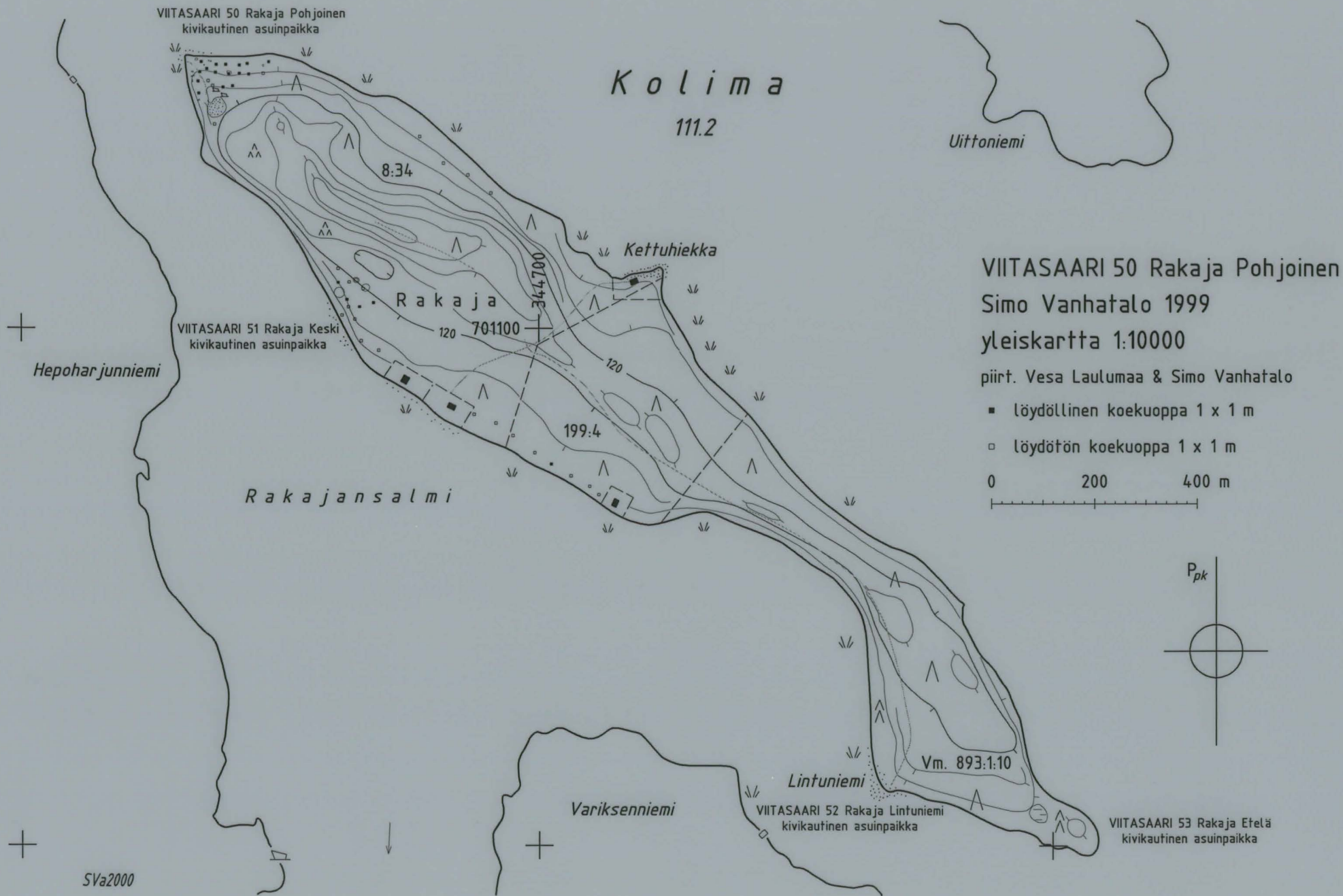
- D.42231 Tutkimusalueen pohjoisosaa, taustalla Kolima-järvi, kuvattu etelästä.
- D.42232 Tutkimusalueen pohjoisosaa, etualalla koekuoppa 11, kuvattu lounaasta.
- D.42233 Tutkimusalueen itäosaa, kuvattu länsiluoteesta.
- D.42234 Tutkimusalueen eteläosaa ja taustalla hiekkakuoppa, kuvattu pohjoisluoteesta.
- D.42235 Tutkimusalueen lounaisosaa ja koekuoppa 11, taustalla Kolima-järvi, kuvattu koillisesta.
- D.42236 Tutkimusalueen itäosaa, kuvattu luoteesta.
- D.42237 Tutkimusalueen itäosaa, vasemmalla koekuoppa 7, kuvattu idästä.
- D.42238 Tutkimusalueen eteläosan hiekkakuoppa, kuvattu pohjoisluoteesta.
- D.42239 Koekuopan 2 koillisnurkassa oli hiiltynyttä puuta, kuvattu länsilounaasta.
- D.42240 Koekuopan 2 koillisnurkassa oli hiiltynyttä puuta, kuvattu etelästä.
- D.42241 Koekuopan 2 koillisnurkassa oli hiiltynyttä puuta, kuvattu idästä.
- D.42242 Koekuopan 9 pohjois- ja länsiprofiilissa oli noin 20 cm:n paksuinen likamaakerros, kuvattu etelästä.
- D.42243 Koekuopan 9 pohjois- ja länsiprofiilissa oli noin 20 cm:n paksuinen likamaakerros, kuvattu idästä.
- D.42244 Tutkimusalueen lounaisosan rantatörmässä oli hautamainen kaivanto, kuvattu idästä.



Viitasaari 50 Rakaja Pohjoinen
Pk 331207 Pasala p. 1992
X: 701148 Y: 344637 ±10m Z: 113-117

S. Vanhatalo 1999

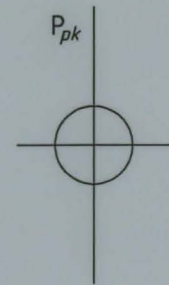
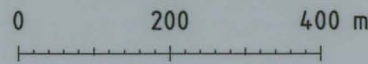




VIITASAARI 50 Rakaja Pohjoinen
Simo Vanhatalo 1999
yleiskartta 1:10000

piirt. Vesa Lautumaa & Simo Vanhatalo

- löydöllinen koekuoppa 1 x 1 m
- löydötön koekuoppa 1 x 1 m



VIITASAARI 50 Rakaja Pohjoinen
kivikautinen asuinpaikka

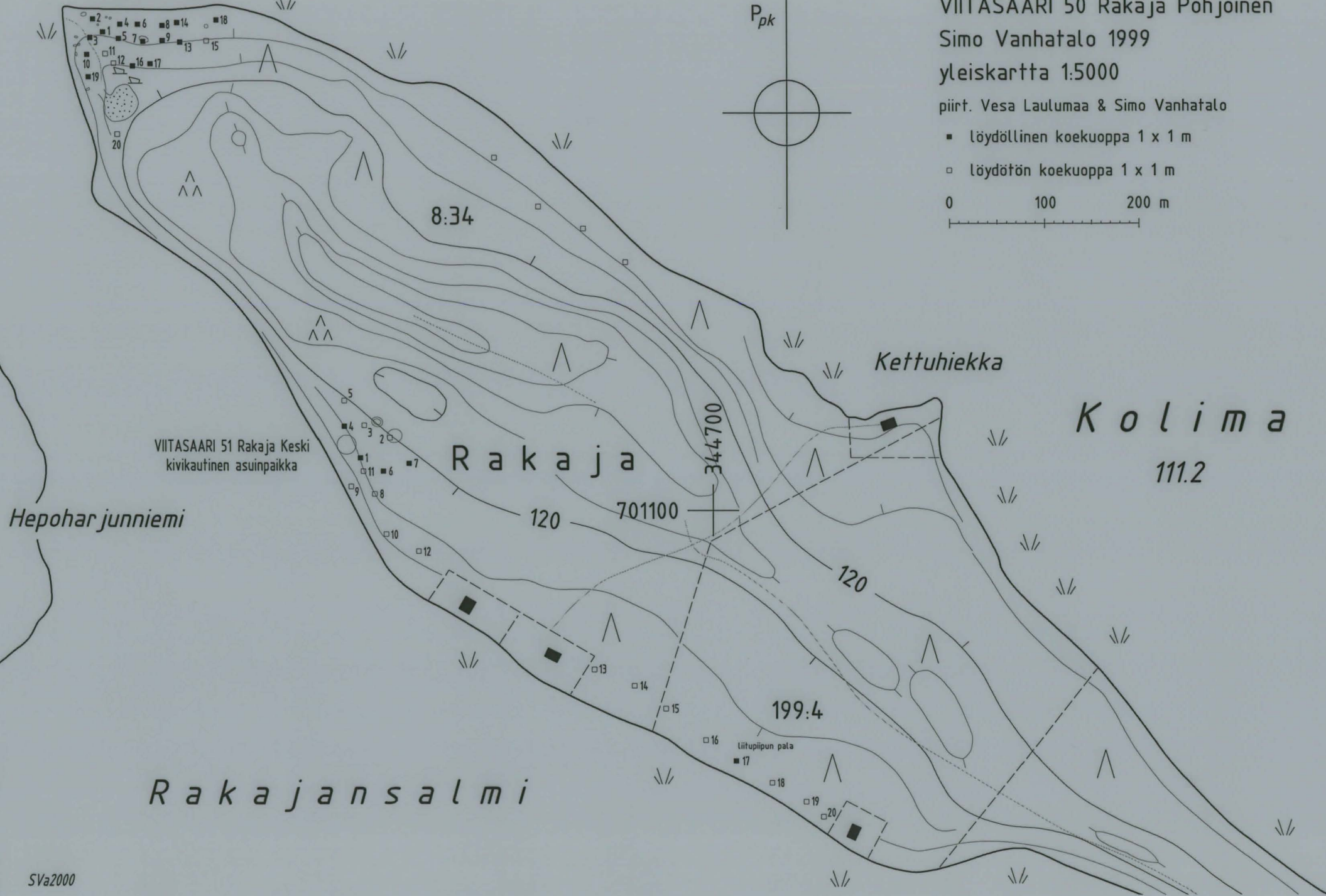
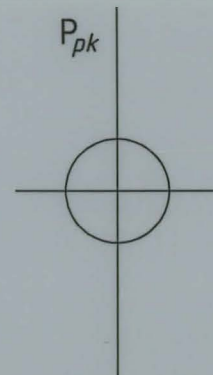
VIITASAARI 50 Rakaja Pohjoinen
Simo Vanhatalo 1999
yleiskartta 1:5000

piirt. Vesa Laulumaa & Simo Vanhatalo

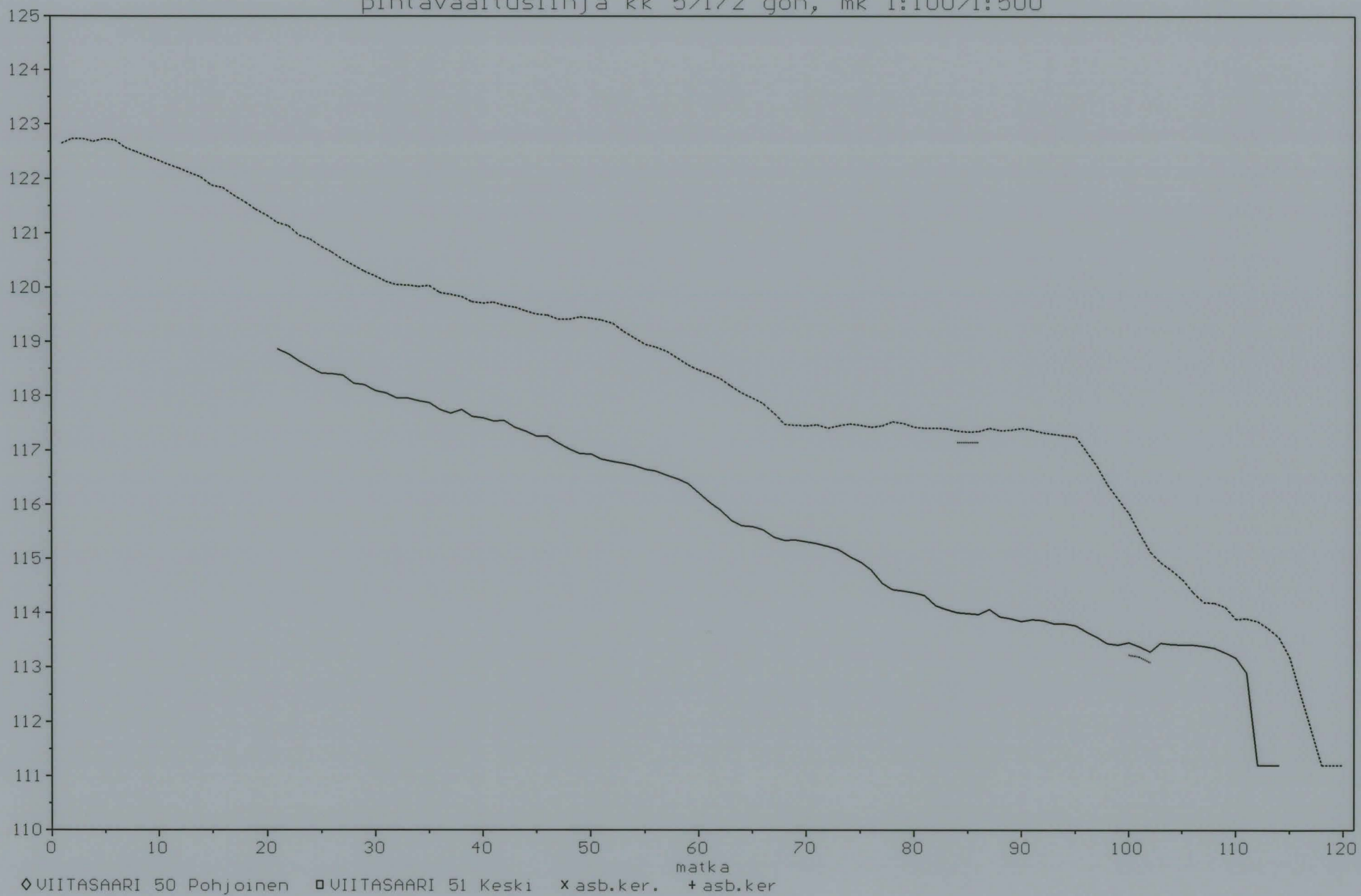
■ löydöllinen koekuoppa 1 x 1 m

□ löydötön koekuoppa 1 x 1 m

0 100 200 m



VIITASAARI 50 Rakaja Pohjoinen (ja 51 Rakaja Keski) Simo Vanhatalo 1999
 pintavaaituslinja kk 5/172 gon, mk 1:100/1:500



VIITASAARI 50 Rakaja Pohjoinen

Simo Vanhatalo 1999



Kuva 1 F. 113883

Tutkimusalueen pohjoisosaa,
taustalla Kolima-järvi,
kuvattu etelästä.

Kuva 2 F. 113884

Tutkimusalueen pohjoisosaa,
etualalla koekuoppa 11,
kuvattu lounaasta.

Kuva 3 F. 113885

Tutkimusalueen itäosaa,
kuvattu länsiluoteesta.

Kuva 4 F. 113886

Tutkimusalueen kaakkois-
osaa, kuvattu luoteesta.

Kuva 5 F. 113887

Tutkimusalueen eteläosaa
jotaustalla hiekkakuoppa,
kuvattu pohjoisluoteesta.

VIITASAARI 50 Rakaja Pohjoinen

Simo Vanhatalo 1999



Kuva 6 F. 113888

Tutkimusalueen eteläosaa,
ja taustalla hiekkakuoppa,
kuvattu pohjoiskoillisesta.

Kuva 7 F. 113889

Tutkimusalueen lounaisosaa
ja koekuoppa 11, taustalla
Kolima-järvi, kuvattu
koillisesta.

Kuva 8 F. 113890

Tutkimusalueen länsiosaa,
taustalla Kolima-järvi,
kuvattu idästä.

Kuva 9 F. 113891

Tutkimusalueen länsiosaa
ja koekuoppa 10, taustalla
Kolima-järvi, kuvattu itä-
kaakosta.

Kuva 10 F. 113892

Tutkimusalueen lounaisosaa,
taustalla Kolima-järvi,
kuvattu eteläkaakosta.



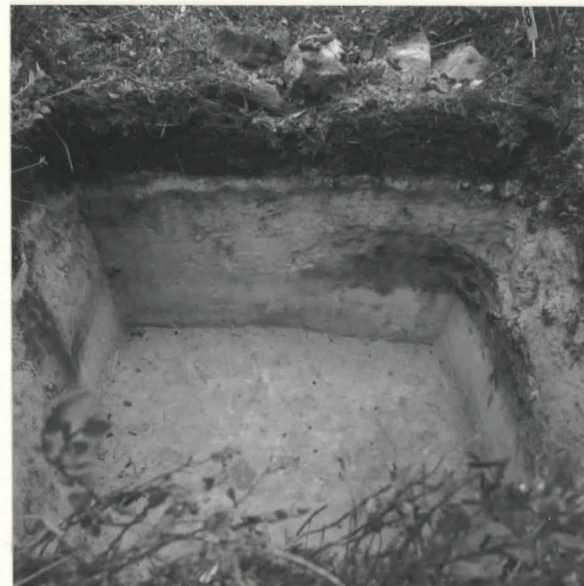
Kuva 11 F. 113893
Tutkimusalueen itäosaa,
kuvattu itäkoillisesta.

Kuva 12 F. 113894
Tutkimusalueen itäosaa,
kuvattu idästä.

Kuva 13 F. 113895
Tutkimusalueen itäosaa, oikealla,
Kolima-järvi, kuvattu itäkaakosta.



Kuva 14 F. 113896
Koekuopan 2. koillisnurkassa oli hiiltynyttä
puuta, kuvattu länsilounaasta.



Kuva 15 F. 113897
Koekuopan 2. koillisnurkassa oli hiiltynyttä
puuta, kuvattu etelästä.



Kuva 16 F. 113898
Koekuopan 2. koillisnurkassa oli hiiltynyttä
puuta, kuvattu idästä.

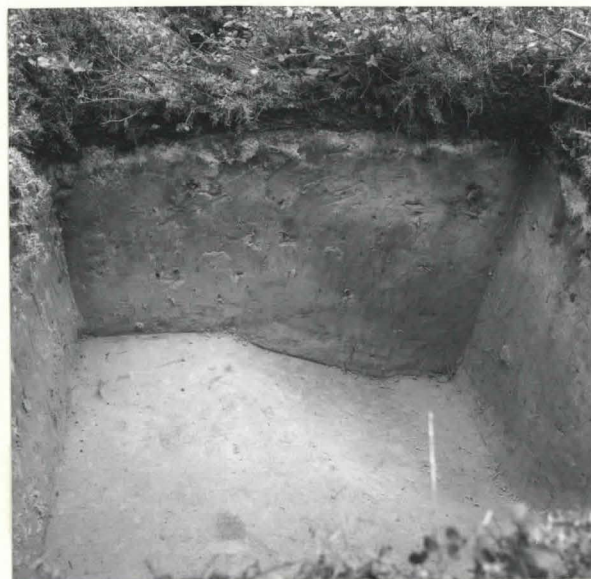
VIITASAARI 50 Rakaja Pohjoinen

Simo Vanhatalo 1999



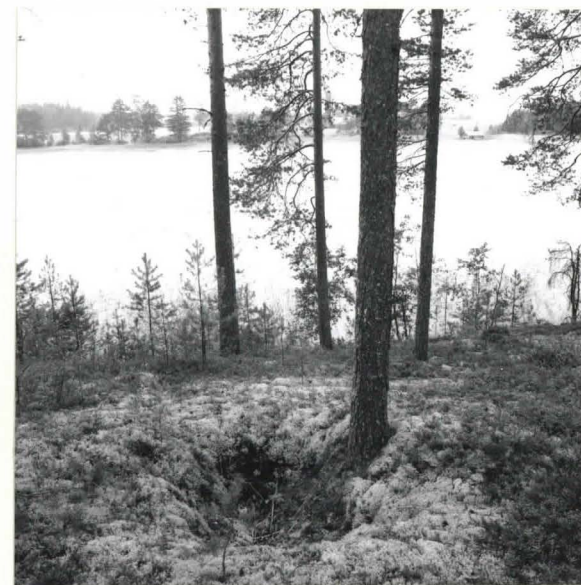
Kuva 17 F. 113899

Koekuopan 9 pohjois- ja länsiprofiilissa oli noin 20 cm:n paksuinen likamaa-kerros, kuvattu etelästä.



Kuva 18 F. 113900

Koekuopan 9 pohjois- ja länsiprofiilissa oli noin 20 cm:n paksuinen likamaa-kerros, kuvattu idästä.



Kuva 19 F. 113901

Tutkimusalueen lounaisosan rantatörmässä oli hautamainen kaivanto, kuvattu idästä.

VIITASAARI 50 RAKAJA POHJOINEN - koekuoppien pinta- ja pohjakorkeudet, maaperähavainnot

KOEKUOPPA 1: Z:113.89/113.44 m mpy

Syvyys 45 cm; turve 10-15 cm; huuhtoutunut 2-3 cm; ruskea hiekka, ruosteen värjäämä juova 3 cm; ruskea hiekka 15 cm; vaaleanruskea hiekka 10 cm:stä alaspäin.

KOEKUOPPA 2: Z:113.40/112.87 m mpy

Syvyys 50-55 cm; turve 15-20 cm; huuhtoutunut 3 cm; vaaleanruskea hiekka 10 cm löysä ja hieno, koillisnurkassa hiiltynyttä puuta 12 cm; sen alla nokimaata 5 cm, hiiltynyttä puuta myös länsiprofiilissa, näiden väliltä on kaivettu osa puusta pois, kiellosta huolimatta. Nokimaan alla jatkuu vaalea ruskea hiekka. Hiiltä jäljellä siis vain koillisnurkassa. Muualla vaaleanruskea hiekka/huuhtoutunut pohja. Löytöinä saatiin asbestikeramiikka (Pöljä?) ja kampakeramiikkaa, liittyykö puurakennelmaan, se selviää C14-ajoituksen avulla.

KOEKUOPPA 3: Z:114.25/113.89 m mpy

Syvyys 40-55 cm; turve 8-13 cm; huuhtoutunut 2-4 cm; punertavanruskea hiekka 10-15-20 cm; vaaleanruskea hiekka 10-20 cm; 1 kivi 25 cm:n syvyydessä.

KOEKUOPPA 4: Z:113.54/113.06 m mpy

Syvyys 50-55 cm; turve 15 cm; alla hiilimurua viittaa ehkä metsäpalo; ruskea hiekka 3 cm (ruoste); vaaleanruskea hiekka 20 cm; harmaanruskea hiekka 10-15 cm.

KOEKUOPPA 5: Z:114.23/113.81 m mpy

Syvyys 50 cm; turve 10 cm; huuhtoutunut 3-5 cm; laakea kivi kaakkoisnurkassa: 40x25x10 cm osittain profiilissa, myös muita 3 kpl 20x15 cm kiviä; ruskea hiekka 3 cm; vaaleanruskea hiekka 3 cm.

KOEKUOPPA 6: Z:113.71/113.28 m mpy

Syvyys 50 cm; turve 15 cm; huuhtoutunut 5 cm (-30 cm juuren kohdalla); ruskea hiekka 2 cm; vaaleanruskea hiekka 35 cm. Iso kivi (50x40 cm) pohjoisreunassa, syvyydessä -10 cm alaspäin.

KOEKUOPPA 7: Z:114.14/113.72 m mpy

Syvyys 60 cm; turve 15-20 cm; huuhtoutunut 3-5 cm; ruskea hiekka 35 cm; alaosassa 25-35 cm eteläreunassa harmaa hiekka, karkean soraemäisenä. Hiekka oli kovempaa ja karkeampaa kuin alempana.

KOEKUOPPA 8: Z:113.60/113.15 m mpy

Syvyys 50 cm; turve 10-12 cm; huuhtoutunut 3-5 cm; ruskea hiekka-juova 1 cm; vaaleanruskea/kellertävä hiekka 30-35 cm; alaosassa harmahtavampi. Kivetön hieno hiekka.

KOEKUOPPA 9: Z:114.41/113.73 m mpy

Syvyys 55-80 cm; turve 10 cm; huuhtoutunut 5 cm; ruosteenruskea hiekkajuova 2-3 cm; ruskea hiekka 15 cm (heikosti punertava); harmaanruskea hiekka 20 cm; pohjois- ja länsiprofiilissa likamaata ja hiukan nokimurua, länsiprofiilin likamaa-alueen läpimitta noin 20 cm. Löytöinä tuli mm. kynsitaltta.

KOEKUOPPA 10: Z:115.63/115.07 m mpy

Syvyys 65 cm; turve 10-20 cm; huuhtoutunut 0-1 cm; vaaleanruskea hieta (tuhkamaista, hienoa, valuvaa; kellertävänruskea hieta 10 cm, dynihiekkaa).

KOEKUOPPA 11: Z:115.54/115.08 m mpy

Syvyys 65 cm; turve 10-15 cm; huuhtoutunut 2-4 cm; vaaleanruskea hiekka/hieta löysää; muutama särö-kivi <5-10 cm syv. 45 cm (TP).

KOEKUOPPA 12: Z:116.67/116.25 m mpy

Syvyys 40-50 cm; turve 15 cm; huuhtoutunut 3-4 cm; ruosteenruskea juova 2 cm; ruskea hiekka 25 cm; vaaleanruskea hiekka 10 cm (kellertävä, harmahtava).

KOEKUOPPA 13: Z:114.31/113.95 m mpy

Syvyys 40 cm; turve 15-20 cm; huuhtoutunut 5 cm; ruosteenruskea juova 2-10 cm; kaakkoisnurkassa pyöreä kivi halk. 30; ruskea hiekka punertava 10 cm; muuttuu harmahtavan ruskeaksi hiekaksi 10 cm.

KOEKUOPPA 14: Z:113.43/113.04 m mpy

Syvyys 40-45 cm; turve 15 cm; huuhtoutunut 2-3 cm; ruosteenruskea juova 1-2 cm; vaaleanruskea hiekka 25 cm (alaoasta kellertävämpi); lounaisnurkassa halk. 25 cm kivi syvyydessä 10-40 cm -rantakivikko?

KOEKUOPPA 15: Z:114.40/113.90 m mpy

Syvyys 55 cm; turve 10 cm; huuhtoutunut 2-3 cm; ruosteenruskea juova 2 cm (juuren kohdalla jopa 15 cm); ruskea hiekka 15 cm; vaaleanruskea hiekka 10 cm; harmaanruskea hiekka 10-15 cm; kivivyöhyke syvyydessä -45 cm halk. 5 cm.

KOEKUOPPA 16: Z:116.95/116.47 m mpy

Syvyys 60 cm; turve 10-13 cm; huuhtoutunut 1 cm; ruskea hiekka 25 cm harmahtava; karkea ruskea hiekka 15 cm rakeinen?; koillisnurkassa halk. 45 cm kivi, jonka z: 116.85-116.50. Rantakivikko?

KOEKUOPPA 17: Z:116.84/116.38 m mpy

Syvyys 55 cm; turve 10-12 cm; huuhtoutunut 2 cm; "likaisen" ruskea hiekka 35 cm (ruskea ja harmaa sekaisin); harmaanruskea hiekka 10-15 cm; muutama <5 cm halk. kivi.

KOEKUOPPA 18: Z:113.37/112.87 m mpy

Syvyys 50 cm; turve 15 cm; huuhtoutunut 3-4 cm; ruosteenruskea hiekka-juova 1 cm; ruskea hiekka 10-15 cm, paikoin heikosti punertava ehkä kellertävä; kellertävänruskea hiekka 10 cm → harmaanruskea hiekka 20 cm.

KOEKUOPPA 19: Z:116.51/116.14 m mpy

Syvyys 40 cm; turve 10-15 cm; huuhtoutunut 0-1 cm; heikosti punertava ruskea hiekka 20 cm; harmaanruskea hiekka 15-20 cm; kiviä 20-35 cm syvyydessä (turpeenpinnasta) halk. <5 cm.

KOEKUOPPA 20: Z:120.39/119.84 m mpy

Syvyys 55 cm; turve 15-25 cm; huuhtoutunut 3-5 cm; ruosteenruskea juova 2 cm; ruskea hiekka 15 cm; karkea, rakeinen vaaleanruskea hiekka 15 cm, hieman harmahtava.